

عنوان مقاله:

تحلیلی بر معنای «عالمین» ذیل آیه ی اول سوره ی فرقان در تایید نظریه ی جامعیت قرآن کریم

محل انتشار:

دانشنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 5، شماره 9 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

سیدمحمد رضا موسوی شوشتری - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشکده ی علوم و معارف قرآن کریم مشهد

فهیمه مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم قرآن و حدیث دانشکده ی علوم و معارف قرآن کریم مشهد

خلاصه مقاله:

جامعیت قرآن، از لحاظ جاودانگی دستورات آن نسبت به گذر ادوار زمان می باشد. از طرفی شمولیت جهانی مخاطبان قرآن نیز بعد دیگری از جامعیت آن را هویدا می سازد. بررسی آیات قرآن از لحاظ احاطه ی تعالیم ارائه شده نسبت به نیازهای بشری و گستره ی مخاطبان آن دلیل روشنی بر جامعیت قرآن است که همواره از سوی جامعه اندیشمندان قرآنی مورد توجه قرار گرفته است. در همین راستا آیه ی نخست از سوره ی فرقان مورد بررسی قرار گرفت و با گردآوری اطلاعات به روش توصیفی - تحلیلی این نتیجه حاصل شد که در این آیه، جامعیت قرآن از لحاظ جاودانگی تعالیم و جهانی بودن مخاطبان محرز است. نخست به این دلیل که با انتساب صفت انذار دهندگی پیامبر اکرم (ص) نسبت به «عالمین» که دارای شمولیت جهانی و زمانی است، خاتمیت پیامبر اکرم (ص) و در نتیجه جاودانگی تعالیم ایشان اعمام شده است و دیگر این که با توجه به گستره ی مخاطبان مورد انذار در مواجهه با وسعت معنایی «عالمین»، جهان شمول بودن این انذار از نظر تعدد مخاطبان و گستره ی تعالیم انذاری از جهت تحقق یک زندگی سعادت‌مندانه همه جانبه همراه با حفظ تازگی و قوام آن به منصفه ظهور می رسد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، جامعیت، عالمین، نذیر، جاودانگی، جهان شمولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502347>

